

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/289/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208369
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6312208369.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, spol. s r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO : 36 864 421, proti žalovanej : Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu zo dňa 19.12.2013 proti rozsudku Okresného súdu Brezno číslo konania 5C/213/2012-58 zo dňa 01.10.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol v celom rozsahu. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že uznesením č.k. 5C/213/2012 zo dňa 11.04.2013 spojil na spoločné konanie a rozhodnutie konania vedené pod spisovými značkami 5C/213/2012, 5C/222/2012, 5C/271/2012, 5C/275/2012, 5C/292/2012, 5C/301/2012, s tým, že konania ďalej budú vedené pod spisovou značkou 5C/213/2012. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými exekučnými spismi skutkovo a právne súvisiacimi s uplatneným nárokom žalobcu v spojených konaniach a to konkrétne s exekučnými spismi Okresného súdu Brezno sp. zn. 2Er 888/2010, 2Er 1467/2009, 21Er 251/2011, 11Er 157/2009, 2Er 785/2010 a 11Er 301/2011. V odôvodnení rozsudku potom súd 1. stupňa konštatoval, že z obsahu jednotlivých, v odôvodnení rozsudku presne špecifikovaných exekučných konaní vyplýva, že žiadosti o udelenie poverenia pre súdneho exekútora boli vo všetkých prípadoch zamietnuté, pričom súd vyslovil názor, že lehota 15 dní nie je stanovená pre prípad, že súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietla. Tvrdenie žalobcu, že súdom bolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia po zákonnej lehote 15 dní od doručenia predmetnej žiadosti je síce pravdivé, avšak vzhľadom na skutočnosť, že na rozhodnutie súdu, ktorým zamietla žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia nie je zákonom stanovená lehota, postup súdu v predmetných exekučných veciach nie je možné hodnotiť ako porušenie zákona. Súd súčasne zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd, pričom súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Ncc/132/202 zo dňa 11.10.2012, ktorý konajúcu sudkyňu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., potom súd žalobu ako právne neopodstatnenú v celom rozsahu zamietol. Následne súd rozhodol o trovách konania a vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko žalovaný síce bol v konaní úspešný, avšak trovy konania si nevyčísľil.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, postupujúc podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., nakoľko sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Podotkol tiež, že okolnosť, že krajský súd nevezhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno zákonného sudcu považovať za nestranného. V ďalšom texte odvolania žalobca poukázal na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov a taktiež na konkrétne judikáty Ústavného súdu Slovenskej republiky, podporujúce jeho námietku o nedostatku nestrannosti zákonného sudcu. Žalobca v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu ďalej uviedol, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Uviedol, že žalobca trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo podľa názoru žalobcu k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Keďže žalobca, ako strana konania, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho konania bola podľa argumentov žalobcu porušená vo viacerých smeroch. Pokiaľ súd vychádzal z právneho záveru, že Exekučný poriadok nestanovuje lehotu 15 dní na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, toto je síce pravdou, avšak z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v lehote 15 dní a dospieť k záveru, či poverenie vydá alebo nevydá. Súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok. Žalobca v odvolaní poukázal taktiež na skutočnosť, že ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. bolo do právneho poriadku včlenené až dňa 01.01.2013 a výklad tohto ustanovenia, ktorým by žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody ak nebola podaná sťažnosť na prieťahy pred účinnosťou predmetného ustanovenia, považuje za ústavne nekonformný. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom žalobca navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu podaného odvolania a aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol, pričom vzhľadom na presvedčivosť a správnosť argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku nepovažuje za potrebné nad rámec dôvodov vyslovených prvostupňovým súdom uviesť žiadne ďalšie argumenty.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne argumentačne presvedčivo vysporiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu. Odvolací súd len pre zdôraznenie správnosti právnej úvahy okresného súdu poznamenáva, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Právna úprava s účinnosťou od 01.06.2010 upravuje, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2

písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca stanovuje lehotu len na vydanie poverenia exekútora na vykonanie exekúcie. V prípade, že nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia, zákon nestanovuje súdu lehotu, v ktorej rozhodne o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolací súd ešte poznamenáva, so zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00), že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty (ak by aj bolo v konkrétnej veci preukázané) nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd, keď s akcentom na nutnosť rešpektovať záväzky Slovenskej republiky voči Európskej únii poskytovať spotrebiteľovi zvýšenú ochranu v spotrebiteľských vzťahoch, (pričom potreba skúmania rozhodcovského rozsudku z hľadiska obsiahnutia neprijateľných zmluvných podmienok vyplýva aj z vnútroštátnej právnej úpravy), v rozsudku konštatoval, že posúdenie zákonnosti vedenia exekúcie vyžaduje osobitnú právnu úvahu.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 - 4 a § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a neosvedčil právny základ a dôvodnosť uplatneného nároku a to tak ohľadom nároku na náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy.

Rovnako nezodpovedajú obsahu spisu a konkrétnym procesným situáciám v danej veci ani argumenty obsiahnuté v odvolaní, spochybňujúce procesný postup súdu, v dôsledku ktorého malo byť údajne žalobcovi odňaté právo konať pred súdom. Žalobca v odvolaní tvrdí, že napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd v rozpore so zákonom konal podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu. Súd podľa tvrdenia žalobcu ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd nariadil termín pojednávania na deň 01.10.2013 o 13.00 hod., pričom predvolanie naň bolo riadne doručené obom účastníkom konania (právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 30.08.2013). Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním súdu doručeným dňa 24.09.2013 žalovaný, pričom nežiadal odročiť pojednávanie z dôvodu svojej neprítomnosti. Žalobca adresoval súdu procesné podanie - Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu datované dňa 26.09.2013, v ktorom súčasne žiadal prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. Súd o návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol osobitným výrokom v rozsudku a v odôvodnení podrobnejšie uviedol dôvody, pre ktoré nevyhovel návrhu na prerušenie pojednávania a v nadväznosti na to nevyhovel ani návrhu na zrušenie pojednávania, ktoré považoval za nedôvodné. Boli splnené všetky zákonné predpoklady pre postup súdu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci, postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred súdom konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Súd preto nepostupoval svojvoľne, procesný postup súdu v súlade s ustanoveniami procesnej normy nemožno považovať za odopretie ústavného práva účastníkovi konania na spravodlivý súdny proces a popretie ústavou garantovaného práva každého na verejnú prerokovanie vecí pred všeobecným nezávislým súdom.

Rovnako je nedôvodný argument, že súd nepoučil účastníkov v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. pred tým, ako vo veci meritorne rozhodol. Poučenie súdu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. (okrem ďalších procesných poučení v zmysle Občianskeho súdneho poriadku) bolo obsiahnuté v osobitnom uznesení č.k. 5C/213/2012-18 zo dňa 08.11.2012, ktoré bolo riadne doručené účastníkom konania (prevzaté právnym zástupcom žalobcu dňa 16.11.2012).

Nezodpovedá obsahu spisu ani argument žalobcu, že súd mal vyvodiť adekvátne procesné následky zo skutočnosti, že sa žalovaný k žalobe nevyjadril, respektíve nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O.s.p., a preto mal súd

rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b O.s.p.. Tento argument žalobcu je zmätočný, nakoľko po tom, čo súd doručil žalovanej návrh spolu s prílohami, žalovaná zaslala súdu rozsiahle procesné stanovisko k žalobe a k uplatnenému nároku (č.l. 30-40 spisu).

V danom štádiu konania sú už neopodstatnené aj úvahy žalobcu o nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu, a to s poukazom na právoplatné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17NcC/132/2012-11 zo dňa 11.10.2012, ktorého obsah je žalobca povinný rešpektovať.

Odvolací súd potom na základe uvedeného, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a s poukazom na dôvody a právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu rozsudok podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko táto účastníčka si trovy odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła ani ich nežiadala priznať a odvolací súd tak má za to, že si trovy odvolacieho konania neuplatňuje.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.